

Zac Poonen: Felruházás mennyei erővel

2009. március (1)

A Szent Szellem az Újtestamentumban Isten trónjától eredő és a Földre ömlő folyamként van ábrázolva (Jel. 22,1; Csel. 2,33). A Szent Szellemmel való megkeresztelkedéshez állandóan e vizesés alatt kell lennünk. Jézus azt mondta, hogy mindazok, akik szomjasak, Őhöz mehetnek, és Szent Szellemet vehetnek, és így belsejükből élő víznek folyamai ömlenek (Ján. 7,37).

Tapasztalat szerint a hívők általánosságban inkább egy kézi pumpához hasonlóak, akik erőlködő életükkel az áldásnak csak néhány cseppjét pumpálják ki száraz szívükből. Ennek azonban nem kell így lennie. Ha száraz állapotunkat az Úrhoz vinnénk, másképp mennének a dolgok. Istennek az az akarata életünkre nézve, hogy mindenre, amivel kapcsolatba kerülünk, áldás folyamai ömljenek belőlünk ki.

Ehhez az az első lépés, hogy ismerjük be szegénységünket. Sok hívőt tartanak rabságban szavakon való balgató érvelések, viták. De a mennyei erő az, amire szükségünk van, nem pedig precíz kifejezések meghatározásával való foglalkozás. Mit segítenek rajtunk a pontos szakkifejezések, ha nekünk a csontjaink vannak kiszáradva. Sokkal jobb a becsületesség, az Istenhez járulás, annak bevallása, hogy az áldás folyamai nem folyhatnak át rajtunk. Ha ezt az első lépést megtettük, akkor bízhatunk benne, hogy Isten megadja, amit kérünk. Mindaz, amire szükségünk van a Szent Szellemmel való keresztséghez: a szomjúság (azaz forró vágy, ami Istent dicsőítő óhajból született) és hit (azaz feltétlen bizalom, hogy Isten megadja nekünk azt, amit megígért). Kérjük hát szomjazva és hittel ezt a mennyei erőt, és akkor Isten nem tagadja meg kérésünket.

Az első apostolok mindent elhagytak Jézus követéséért. Mindazáltal várakozniuk kellett még ahhoz, hogy a Szent Szellemmel is megkeresztelkedhessenek, hogy azután végezhesék Istentől rendelt szolgálatukat. Magának Jézusnak is szüksége volt felkenetnie Szent Szellemmel és erővel, hogy kimehessen, és nyilvános szolgálatát tehesse (Csel. 10,38). Ha még Neki is szüksége volt erre a keresztségre, mennyivel inkább szükséges az nekünk. Jézus szólt az apostolainak, hogy maradjanak Jeruzsálemben, mígnem „felruháztatnak erővel” (Luk. 24,49). És közvetlen mielőtt felment a Mennybe, még egyszer megmondta nekik, hogy amikor a Szent Szellem leszáll rájuk, „erőt fognak kapni” (Csel. 1,8). Pünkösöd napján a Szent Szellem kitöltötte rájuk. És akkor ezek a félénk emberek azonnal átváltoztak az Úr bátor, izzó bizonyágtévőivé (Csel. 2,1-4). Amit ők kaptak, pontosan az volt, amit Jézus nekik ígért: erő. Ahhoz, hogy hívő életet élhessünk, nekünk sem csak tan(ítás)ra van szükségünk, hanem Istentől kapott erőre életünkben. A Szent Szellemmel való keresztség adja számunkra is az istenfélő, hívő élet erejét a szolgálathoz.

A Szent Szellem az Írásban a szélhez van hasonlítva. A szél pedig különböző időkben különbözőképp fúj. „Így van mindenki, aki Szellem által született” (Ján. 3,8). Emiatt lehet a hívőknél külsőleg különböző a Szent Szellem általi keresztség megtapasztalása. Ami valójában számít: az az ajándék belső ereje. Isten e Szellem által az 'erőnek ajándékait' adja számunkra, ami által Őt mi ténylegesen szolgálhatjuk, hogy a gyülekezetet, mint Krisztus testét, építsük. Viszont Ő az, Aki meghatározza mindegyikünkénél, milyen ajándékot kapjunk.

A prófétálás (az írásmagyarázás erőteljesen felhívó, ösztönző és vigasztaló képessége) a leghasznosabb ajándék (1.Kor. 14,1-5). Van még azután a tanító-, a gyógyító-, az intő-, az adakozó-, a vezetői-, stb. szolgálat (Róma 12,6-8; 1.Kor. 12,8-10). Az ismeretlen nyelveken szólás képessége (a nyelveken szólás ajándéka) olyan ajándéka Istennek, ami lehetővé teszi, hogy Őt értelmünk és anyanyelvünk határain túl imádjuk és magasztaljuk.

Ha még nem vagy megkeresztelkedve Szent Szellemmel, keresd Istent, és kérjed a születési jogodat. Azt is kérd, hogy megnyerjed annak a bizonyosságát is. (Ha tehát ti gonosz létekre tudtok jó ajándékot adni gyermekeiteknek, mennyivel inkább fog mennyei Atyátok Szent Szellemet adni azoknak, akik kérik tőle....nincsen, mert nem kéred” (Luk. 11,13; Jak. 4,2). Tejes szívükből kiáltunk az Úrhoz, úgy, mint Jákob szólt Penielnél: „Nem eresztelek el, míg meg nem áldasz” (1.Móz. 32,26). Isten nem személyválogató. Amit másnak megtett, neked is megteszi. Még ma is

megjutalmazza azokat, akik Őt nagyon keresik (Zsid. 11,6). Ő még inkább adná a Szent Szellemet teljességében, mindazoknak, akik azt az Ő dicsőségére vágyják.

Forrás:

Christian Fellowship Church – Bangalore, India

www.cfcindia.com